

От: **Dimana Doynova**

Date: nm, 13.02.2026 г. в 13:58

Subject: Становище по проекта за изменение и допълнение на Наредбата за прием в общинските ДЯ/ДГ – СО

To: <boryana.taseva@sofia.bg>, <lyudmila.stoeva@sofia.bg>

Здравейте,

Във връзка с публикувания проект за изменение и допълнение на Наредбата за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община, Ви изпращам следното становище:

По § 5 (чл. 17, ал. 1, т. 3 от проекта)

Считам, че предвидената възможност за отписване на дете от подготвителна група при отсъствие повече от 15 дни от учебното време е несъразмерна и противоречи на задължителния характер на предучилищното образование, уреден в Закона за предучилищното и училищното образование.

Подготвителните групи са част от задължителното образование. В този контекст отписването като санкция при толкова кратък срок на отсъствие не съответства на принципа на пропорционалност и поставя под риск правото на детето на достъп до образование.

Период от 15 дни в рамките на учебна година е напълно възможен при:

- сезонни вирусни инфекции;
- медицински причини;
- карантинни мерки;
- обективни семейни обстоятелства.

Предвидената мярка не отчита реалностите на детската възраст и създава прекомерна санкция, несъответстваща на обществения интерес и на принципа за защита на най-добрия интерес на детето.

Поради изложеното считам, че текстът следва да бъде преразгледан и да отпадне като основание за отписване.

По § 8 – нов чл. 21а

Категорично възразявам срещу предложението за създаване на чл. 21а, предвиждащ незабавно настаняване в общинска детска ясла или детска градина на дете, чийто родител е задържан под стража или изтърпява наказание „лишаване от свобода“.

Предложеният текст създава извънредно и автоматично предимство извън общия ред на класиране за ограничен публичен ресурс. Това представлява привилегирован достъп, основан на обстоятелство, произтичащо от извършено престъпление и реализирана наказателна отговорност.

Независимо че детето не носи вина за действията на родителя, нормативното уреждане на автоматично предимство създава сериозен дисбаланс спрямо останалите кандидатиращи деца. То поставя в по-неблагоприятно положение

семейства, които спазват закона, изпълняват данъчните си и граждански задължения, и участват в общия ред на класиране без извънредни преференции.

Предвиденият механизъм, освен това, не отчита равнопоставено други тежки житейски обстоятелства – като смърт на родител, тежко заболяване или други обективни ситуации на внезапна липса на родителска грижа. По този начин се създава йерархия на уязвимостите, при която определена категория случаи се поставя над всички останали.

На следващо място, подобна регулация създава усещане, че спазването на закона не води до никакво предимство в достъпа до обществен ресурс, докато нарушаването му е съпроводено с извънредно улеснение. Това поражда сериозен обществен дисбаланс и подкопава доверието в принципа, че противоправното поведение следва да води единствено до неблагоприятни последици. Подобен нормативен сигнал размива яснотата относно това кое поведение обществото поощрява и кое санкционира, когато едновременно с реализирана наказателна отговорност се предоставя специфично социално предимство.

Поради изложеното считам, че предложеният чл. 21а следва да отпадне изцяло в предложението му вид.

По § 2 – отмяна на чл. 18, т. 5 от общите критерии

Възразявам срещу предложението за отмяна на чл. 18, т. 5 от общите критерии, предвиждащ предоставяне на 1 точка за дете, което е посещавало общинска или частна детска ясла на територията на Столична община най-малко 6 месеца от последните 12 месеца.

Отмяната на този критерий засяга принципа на приемственост в системата на ранното детско образование. Децата, които вече са преминали през адаптация към институционална среда, са част от същата образователна система и тяхното продължаване в следващ етап представлява естествена последователност.

Предоставянето на 1 точка не представлява автоматично предимство, а отчита вече направен избор и положени усилия от страна на семейството. Премахването ѝ не допринася за равнопоставеност, а елиминира механизъм, който осигурява стабилност и логична връзка между отделните етапи на системата.

Поради изложеното считам, че предложението за отмяна на чл. 18, т. 5 следва да бъде преразгледано и този критерий да бъде запазен в действащия му вид.

С уважение,

Родител и жител на гр. София